

Кўнгил мавжлари

УМРИМНИНГ БЕШ ҚУШИ СИЗ ТОМОН УЧДИ

I
Яна деразамини чеरтиди янги йил,
Бутун борлик улайи бер ёш.
Дастурхоним тўрида маълос —
Бир ўриндиқ тўкайтёр ёш.
Мана арча... Мана ноз-небъмат...
Мана давар... Бисёр дўст-душман...
Нигоҳлари мендан сўз кутар —
Бир ўқинчлар учар тилимдан:
«Агар... Агар яна бар марта
Менинг онам қатиб келсаёй!»
Команд шиворлардик кимга дар
«Поща мадд бўлганинг ўхшайди!»
Кўлим қалтиради!
Мунгайди арча!
Чил-чилини кетди кўнглум қадахи.
Нега мендан кочиб бораётисиз —
Шишадош дўстларининг соткин нигоҳи?!
Нега елкаларим салётган кўл —
Дир-дир титрарсан, чекаяпсан ох?!
«Ахир шундай кундан...»
Сўзлама боша!

«Онамин соғиниб, қўлдимми гуноҳ?!»
Савол чўйкиб кетди дилининг тубига,
Соҳта табассумни лабимга кийим.
Она менинг сизни, бугун даврада —
Узимини ўзим хам ўқитиб кўйим.
Сўнг айвонга чиқдим, ўзимини излаб
Ва ўзимини топиб тилади сабр.
Яна бораборади кечир, онажон —
Мени кечир ўзинг, саждаох — қабр...

II

Умримнинг беш қуши сиз томон учди,
Беш ўйли, сочиним силаша кўл ўйк.
Беш ўйли, олами туманлар кўни,
Беш ўйли ахтарлар, сиз томон ўйл ўйк.
Дўстларим ёнимда, душманларим хам —
Факат сиз ёнимда торғанинг ўйк.
Бешта бахор ўтди, ўтди бешта ёз,
Бешта куз қабрининг юеди ёши билан.
Беш марта қутурди қаҳратон аёз,
Беш ўйли отам яшар ўзиш билан.
Кизим бешаш ўтди, ҳали билмайди —
Ўлмининг қабоҳат ўйшиларини:
«Ҳамманин момоси қўйлачка тикар,
Қиймайман дўнукнинг қиймаларини.
Момомга боралим, момомга», — дейди
«Менга тикиб берсан атлас қўйлачка...»
Бир четро кўзэши тўкай ўзингиз
Қизими ўраган курок ўргракча...

III

Борликини сукунат забт этиди яна,
Яна қиши. Яна кор. Яна қаҳратон.
Олтиқ қорга ўхшаш тутунга чўлиб,
Сизни соғинялансан яна, онажон!
Нега? Нима учун? Милиончи бор —
Онам ташлаб кетди, бизларни дейман?

IV

Бира мөхрибон кўп, бира мөхр кўп,
Қай бири номимга, қайси силаша кўл ўйк.
Мөхр манфатидан яралас ахир,
Нега ўхшамайис онажонима?!
Бошимни бир силаб, кўлга қарайсиз,
Тилимга қарайсан, тилимиз рахмат.
Ахир онам менги бераб умрими —
Хаттиби, бир марта қылмаган миннат.
Қўйимга қарайсан, ўшини артиб
Ўнг келса мактасиз истеъоддими.
Бари соҳта гаплар — бариси ёлон
Қўзларим яшарис исен — доддими.
Сизга дўст керакни таъма, гидрсиз?
Ростдан куясимиз ушоқ жонимга?
Агар шундай бўлса...

V
Яни ўйлининг, янги асрнинг,
Илк тоғни ҳам келди бостириб.
Сармаст шаҳар, ўйкуни шаҳар,
Қонаётин ўндан ётсиграб.
... Ёзганидан қочиб бўлмайди,
Такдир ахир.
Пешона ахир.
Онам билан келдим багрингга,
Салом сенса, эй, янги аср!..

■ Ислом ҲАМРО

VI

</